

LA LLIBERTAT DE L'INDIVIDU I LA CREACIO

(A propòsit d'una revista científica i creativa)

Antoni Garcia i Carpio

ABSTRACT

A creative work is never done collectively.

The rebel and initiator man appears in the first chapter of each legend of the mankind.

Creative persons do produce; the parasitic one lives on what he can borrow.

The mind which thinks cannot live under any compulsion form, and cannot be neither repressed nor subordinated.

The basic necessity of the creator is his independence.

La primera obligació, i tal volta l'única, que un home té, és respectar sa llibertat i no formar part d'una societat esclava. La civilització consisteix en un procés que permetisca que l'home estiga lliure dels homens. Civilització és progrés cap a una societat d'aïllament. Tota l'existència del salvatge és pública, regida per les lleis de la tribu. Ningun treball creador es fa col·lectivament, per decisió d'una majoria. Tot treball creador es realitza baix la guia d'un sol pensament creador. A la humanitat se li ensenya que la virtut més alta no és realitzar sinó donar. No obstant no es pot donar allò que no ha seguit creat. La creació és anterior a la distribució, de lo contrari no hi hauria res que distribuir.

La necessitat d'un creador és previa a la d'un beneficiari. Però, ens han ensenyat a admirar a l'imitador, que otorga dons que ell no ha produït. Elogiem un acte de caritat i alçem els músculs davant d'un acte creador.

Als homens ens diuen que la primera preocupació deu consistir en aliviar lo sofriment dels demés, i açò fa que l'home desitgi interiorment este sofriment dels demés per a poder ser virtuós. ¿Es lo primer dret que es té en lo món, lo dret a l'ego? Lo que està clar es que lo primer deure de l'home és per a ell mateix. Un home pensa i treballa per

si sol. Un home no pot robar, explotar, governar... per si sol. Robar, explotar i governar pressuponen l'existència de víctimes, impliquen dependència. Es pot menjar una paella entre molts homens, però no poden digerir-la en un estomac col·lectiu. Ningun home pot usar lo lleu per a respirar per un altre home. Ningun home pot usar son cervell per a pensar per un altre. Totes les funcions del cos i de l'esperit son privatives. Als homens se'ls ha ensenyat que nadar en la corrent és la virtut. Però l'ent creador és l'home que nada contra corrent.

Fa milers d'anys, l'home descobrí la forma d'encendre foc. Probablement, al voler ensenyar, als seus germans de tribu, la manera de fer-ho, es cremà. Considerarien que era una persona perversa que havia tingut tractes en lo dimoni per a terrorisar l'humanitat. Però des d'aquell moment l'humanitat ha encès foc per a calfar-se, per a coure sons aliments, per a illuminar les coves... Els havia deixat un do que ells no havien concebit i havia desterrat l'obscuritat de la terra. Segles més tard, un primer home inventà la roda. Probablement, seria martiritat en una d'elles, després d'ensenyar-los a construir-les. Seria considerat un transgressor que s'havia aventurat en territori prohibit. Però ara es pot viajar recorreguent tots els horitzons. Aquell home va obrir los camins de la terra.

L'home rebel i iniciador està en lo primer capítol de cada llegenda que l'humanitat ha realitzat des dels seus principis. Qualsevol que siga la llegenda, en lo lloc que estiguen les ombres de la seua memòria, l'humanitat sap que la seua glòria ha començat en un d'eixos homens i que est va pagar molt cara la seua valentia. A través dels segles ha hagut homens que han donat passos en camins nous sense més arma que sa pròpia visió. Sons fins serien diferents però tots ells tenien en comú començar a caminar per un camí nou, la seua visió pròpia i la resposta que rebien: odi.

Tots los grans iniciadors han estat contra los homens de la seua època. Tot pensament no és considerat oposició. Lo telèr mecànic fon considerat un mal. L'anestèsia es considerà un pecat. Però los homens de visió pròpia continuaren avant. Lluitaren, sofriren i pagaren la seua grandia, però varen vencer.

Un nou do destròix la rutina pereosa de les vides. Però per al creador la veritat és l'únic mòvil. La seua veritat i son propi treball per

a realisar-lo. Perque a l'home no li ha segut donat res, lo que necessita ho ha de produir, i l'home, per a sobreviure, ho fara én el treball independent de la seua ment o com un parasit alimentat per la ment o els muscles d'un atre.

Lo creador produix, lo parasit pren de prestat. L'interes del parasit és la conquesta de l'home. Lo seu fi essencial està en ell mateix. Lo parasit viu de segona mà, necessita dels atres, los atres són lo seu movil essencial. La necessitat basica del creador és la independencia. La ment que raona no pot viure baix cap forma de compulsio, no pot ser reprimida, sacrificada, subordinada a ninguna consideracio, qualsevol que siga. L'home que es deixa dur sense un ideal propi és un parasit i fa parasits als demes a qui servix. Esta relacio no produix més que corrupcio i és absurda com a concepte. L'home que es deixa dur sense pensar i aclarir sa ment i ideals en la vida és un esclau i sempre viura com a tal.